

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 228/07
21.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Nikole Stanojevića, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, radi izdržavanja razvedenog supružnika, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. broj 3664/06 od 13.10.2006. godine u sednici održanoj 21.02.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. broj 3664/06 od 13.10.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P. broj 7818/05 od 18.05.2006. godine, stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se tuženi obaveže da na ime doprinosa za njeno izdržavanje, kao razvedenog supružnika, plaća 10% od svoje mesečne zarade počev od dana podnete tužbe pa ubuduće. Drugim stavom izreke tužilja je obavezana da naknadi tuženom parnične troškove od 5.405,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž. broj 3664/06 od 13.10.2006. godine, žalba tužilje je odbijena i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu, tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nema bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

U postupku pred prvostepenim sudom je utvrđeno, da je brak parničnih stranaka razveden pravosnažnom presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P. broj 2519/95 od 20.11.1996. godine, kojom su tada maloletna deca stranaka poverena tužilji kao majci, a tuženi je obavezan da doprinosi njihovom izdržavanju. Pravosnažnom presudom istog suda P. broj 4417/98 od 24.11.1999. godine odbijen je tužbeni zahtev tužilje da se tuženi obaveže da doprinosi njenom izdržavanju kao razvedenoj bračnoj supruzi. To je učinjeno i prvosnažnom presudom istog suda P. broj 5476/01 od 19.03.2002. godine.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo osnovano zaključujući da je tužilja zbog protoka zakonom predviđenog roka, izgubila pravo za podnošenje tužbe za izdržavanje od svog bivšeg supružnika.

Naime, članom 279. stav 3. Porodičnog zakona određeno je da izuzetno, bivši supružnik koji iz opravdanih razloga nije podneo tužbu za izdržavanje u bračnom sporu može je podneti najkasnije u roku od godinu dana od dana prestanka braka, odnosno od dana kada mu je učinjeno poslednje faktičko davanje na ime izdržavanja. Kako je ova tužba podneta 12.10.2005. godine, tj. nakon isteka prekluzivnog roka od jedne godine od prestanka braka, to je tužbeni zahtev pravilno odbijen kao neosnovan. Osim toga, suprotno navodima revizije, pravosnažnošću presude kojom je odbijen zahtev tužilje kao razvedenog bračnog druga za izdržavanje u smislu člana 287. tada važećeg Zakona o braku i porodičnim odnosima (jer je utvrđeno da tužilja nije nesposobna za rad i da prema svojim mogućnostima može da se zaposli, jer je radno sposobna), tužilja je izgubila pravo da ponovo traži izdržavanje na teret svog razvedenog bračnog druga, makar se i izmenile okolnosti na osnovu kojih je ranijim presudama takav njen zahtev odbijen. Ovo iz razloga što se obaveza na izdržavanje razvedenog bračnog supružnika utvrđuje prema uslovima i pretpostavkama koje su postojale pre razvoda braka.

Na osnovu člana 405. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR